

- 3) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy zagwarantowana w prawie Unii swoboda przepływu kapitału na podstawie art. 63 ust. 1 TFUE stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego rozszerzającego zakres zastosowania dyrektywy 2014/59/UE na jednostkę objętą likwidacją (spółkę objętą likwidacją), która nie posiada już przewidzianego prawem bankowym zezwolenia na prowadzenie działalności bankowej tudzież na podstawie ustawowego zezwolenia może wykonywać jedynie czynność (bankową), której celem jest wyłącznie likwidacja jej portfela?
- 4) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy prawo Unii należy interpretować w świetle zasady „*effet utile*” i ustanowionej w art. 4 ust. 3 TUE zasady lojalnej współpracy w ten sposób, że przyjęty przez krajowy organ administracji środek dotyczący umorzenia podlega uznaniu w innym państwie członkowskim również wtedy, jeżeli zasady wynikające z dyrektywy 2014/59/UE są stosowane na podstawie prawa krajowego również do instytucji, która w momencie wejścia w życie tej dyrektywy w dniu 2 lipca 2014 r. była jeszcze instytucją kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013 (instytucją CRR), jednakże utraciła ten status już przed upływem terminu transpozycji dyrektywy 2014/59/UE do prawa krajowego w dniu 31 grudnia 2014 r.?
- 5) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy termin „zobowiąza[nia] zabezpieczon[e]” występujący w art. 2 ust. 1 pkt 67 i art. 44 ust. 2 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, uwzględniając w szczególności art. 1 ust. 2 tej dyrektywy, należy interpretować, w ten sposób, że obejmuje on również zobowiązania, w odniesieniu do których jednostka terytorialna prawa publicznego (tutaj: austriacki kraj związkowy Karyntia) z mocy ustawy udzieliła poręczenia na wypadek niewypłacalności?
- 6) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy art. 43 ust. 2 lit. b) oraz art. 59 ust. 3 lit. b) i ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego skutkującego tym, że środek, który odpowiada instrumentowi umorzenia lub konwersji długu z art. 43 dyrektywy 2014/59/UE, jest stosowany w przypadku, w którym nie ma realnego prawdopodobieństwa przywrócenia rentowności rzeczonyj instytucji i nie są również przenoszone do instytucji pomostowej żadne usługi o znaczeniu systemowym, jak również nie są zbywane żadne inne części przedsiębiorstwa rzeczonyj instytucji, lecz instytucja ta wyłącznie zarządza aktywami, prawami i zobowiązaniami w celu uporządkowanego, czynnego i jak najlepszego spieniężenia poszczególnych aktywów, praw i spłacenia zobowiązań (likwidacja portfela)? Czy w takim przypadku likwidację tej jednostki (spółki objętej likwidacją) należałoby – w świetle wymogów dyrektywy 2014/59/UE – przeprowadzić w pierwszej kolejności w ramach standardowego postępowania upadłościowego?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173, s. 190).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176, s. 1).
- ⁽³⁾ Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych, Dz.U. L 125, s. 151 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6, t. 4, s. 15.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 25 maja 2016 r. – Colegiul Medicilor Veterinari din România/Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

(Sprawa C-297/16)

(2016/C 314/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Colegiul Medicilor Veterinari din România

Strona pozwana: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Interwenient: Asociația Națională a Distribuitorilor de Produse de Uz Veterinar din România

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu przewidującemu na rzecz lekarza weterynarii wyłączne prawo sprzedaży detalicznej i stosowania pewnych produktów biologicznych, środków przeciwpasożytniczych specjalnego przeznaczenia i weterynaryjnych produktów leczniczych?
- 2) Jeżeli takie wyłączne prawo jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, to czy prawo Unii Europejskiej sprzeciwia się temu, żeby wyłączne prawo dotyczyło również jednostek, w których prowadzona jest odnośna sprzedaż, tak iż owe jednostki powinny należeć w przeważającej części lub wyłącznie do lekarzy weterynarii?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 25 maja 2016 r. – Teodor Ispas, Anduța Ispas/Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Sprawa C-298/16)

(2016/C 314/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Teodor Ispas, Anduța Ispas

Strona przeciwna: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Cluj

Pytania prejudycjalne

Czy jest zgodna z zasadą poszanowania prawa do obrony praktyka administracyjna polegająca na wydawaniu decyzji nakładających na jednostkę obowiązki bez umożliwienia jej uzyskania dostępu do całości informacji i dokumentów, które organ władzy publicznej uwzględnił przy wydawaniu tej decyzji, które to informacje i dokumenty znajdują się w niejawnych aktach administracyjnych sporządzonych przez organ władzy publicznej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 31 maja 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Petyrowi Dziwewowi

(Sprawa C-310/16)

(2016/C 314/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strona w postępowaniu głównym

Petyr Dziwew

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodne z:

— art. 325 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym państwa członkowskie zwalczają nadużycia finansowe i wszelkie inne działania nielegalne naruszające interesy finansowe Unii za pomocą środków podejmowanych zgodnie z tym przepisem,